

"Ste späť, Werner?" časť 2

Hľadela na vojaka a čakala jeho akosi neprichádzajúcu odpoveď. Čierne veľké oči upieral raz na Laru a raz na svoju zbraň, ktorú mieril priamo na Laru. Zdalo sa, že o Larinej ponuke uvažuje, no stále jej neverí a uvažuje, či sa to oplatí. Aj tak už stratil rodinu, Seth mu ju celú vyvraždil, tak načo ďalej žiť?

Vtom sklonil zbraň a pristúpil zopár krokmi k Lare.

"Ukážte, čo je vo vás, Angličanka!" povzbudil ju milými slovami a podával jej svoj samopal.

"Vďaka. A nepotrebujem váš samopal, pane."

"Ale veď nemáte žiadnu zbraň a s tými pištoľkami nič nezmôžete."

"Vy sa starajte o svoj arzenál a ja o svoj jasné? Určite s nimi zmôžem viac, než vy so svojím samopalom."

Spoločne vykročili do stredy maličkovej miestnosti s otvorom na strope.

"Stačí, ak nájdeme rebrík, slečna."

"To nepôjde. Nemôže to byť také jednoduché. Určite tam sú pasce. Keby sa Seth dostal na slobodu a pokúsil by sa uniknúť."

Pri slove Seth sa trochu striasol pomysliac na obrovského egyptského boha, ktorý bol len neďaleko od nich.

"Navrhujem preskúmať terén tamto," riekol ukazujúc na časť miestnosti, kde bzučala voda.

"Súhlasím. Priestor by svätyni som preskúmala. Nie je tam nič, len skarabei."

Kráčali teda ku vode a Lara sa hneď osviežila na jej brehu.

"Kam teraz, slečna?"

"Na stenách je mnoho hieroglyfov. Dokázate čítať hieroglyfy?" spýtala sa ho.

"Ja? Ja nie som vykrádač hrobov, slečna. Som príslušník armády, nie archeológ!" oboril sa na ňu rozmýšľajúc ako mohla položiť tak stupídnu otázku.

"Ja len či nemáte nejaké hobby s Egyptom, viete?" povedala a šla lúštiť hieroglyfy. "Bude to trvať dlho. Možno hodiny. Je ich tu veľa."

Hodnú chvíľu lúštila starodávne symboly až po tej hodnej chvíli vykrikla: "Mám to! Musíme ísť na sever a následne zahnúť na severovýchod. Máte kompas, vojak?"

"Bohužiaľ, nie, slečna."

Lara si dala dolu batôžtek a skúmala jeho obsah. Mala v ňom malú lekárničku, štyri plné zásobníky a dva poloprázdne a už nič viac.

"Môj kompas! Musel mi vypadnúť pri páde! Musím sa vrátiť a nájsť ho!"

"To neviete určiť, kde je sever? Čo ste to za archeologičku?"

"Na to mám predsa kompas!" riekla a vykročila späť ku miestu, odkiaľ prišla modliac sa, aby tam už nebolí tí slizkí skarabeovia.

Zoskočila dolu a s vytasenými zbraňami kráčala chodbou. Po skarabeoch ani stopy. Odložila zbrane a pribehla ku kope kameňov, ktorá zavalila prístup. Vtom ho našla. Kompas ležal na zemi, trochu poškrabávaný, no stále funkčný. Vzala ho a šla si ho založiť späť do batôžteka, keď vtom momente sa na ňu zosypali ďalšie kamene. Lara len o vlas ustúpila a batôžtek tak ostal uväznený pod kameňmi.

Lara zanávala a držiac kompas v rukách kráčala späť ku vojakovi.

"Prišla som o svoju výbavu. Ostali mi len zbrane s malým množstvom nábojov a kompas."

"Neschopná archeologička," zamumlal mračiac sa na Laru.

"Pôjdeme tuto, touto cestou," povedala pozerajúc na kompas a kráčajúc do hustej tmy.

Kráčali dosť dlho míňajúc ďalšie a ďalšie hieroglyfy až nakoniec prišli ku stene. Ku holej stene, ktorá im bránila v ceste ďalej.

"Čo teraz, mudrlantka?" oboril sa na ňu a opäť na ňu namieril zbraňou.

"Som si istá, že ideme správne. Len je tu menší hlavolam. Vidíte tieto kamene? To sú historické tlačidlá s názvami číslic. Je tu hlavolam a ja ho vyriešim. Otázka stála v hieroglyfoch, ktoré som čítala v hentej miestnosti."

Bleskovo stlačila tri zo šiestich tlačidiel, aby vojak nevidel, čo stlačila.

Vtom sa pred nimi zjavilo snečné svetlo a ním osvetlený východ.

"To stačí, Croft. Vy ostávate, ja miznem. Budem jediný, ktorý unikol v Hrobky Setha a oboznámim svet s

novinou, so strašnou novinou, že Lara Croft umrela zavalená pod troskami chrámu," hovorila kráčajúc dozadu k východu mieriac samopalom Lare na hlavu.

"Žijem iba raz," riekla Lara vyťahujúc pištole a strieľajúc vojakovi do nôh. Tomu sa nohy podlomili a zostal kľáčajúc v mokrom piesku. Lara akrobatickým kúskom vyskočila na denné svetlo zanechávajúc vojakovi odkaz: "Na vašom mieste, by som sa pohla, pretože skarabei sa už blížia."

Vtedy sa vchod začal uzatvárať, až sa napokon zatvoril a Lara počula už len vojakov zbesilý výkrik. Konečne bola voľná, slobodná a tešila sa na oddych, ktorý si právom zaslúži.